

Alfons Bosschaert

Geboren op 10-11-1886 te Uitbergen

Overleden op 14-02-1952 te Uitbergen

Bekijk meer bidprentjes op www.indeken.be

„Zo werden maanden van ellende mijn deel.
En nachten van lijden mijn lot
Ga ik slapen, dan denk ik: wanneer wordt het dag,
Als ik opsta: wanneer wordt het avond?" Job. 73 - 4

† Gij allen die hem hebt gekend en bemind,
wanneer gij dit leest, gedenk de ziel van
Mijnheer Alfons BOSSCHAERT
echtgenoot van

Mevrouw Rachel HAENTJENS
Burgemeester van Uitbergen.

geboren te Uitbergen den 10 November 1886 en aldaar
godvruchtig overleden den 14 Februari 1952, versterkt
door de HH. Sacramenten.

*Hij was gildebroeder van het H. Sacrament, lid van de
confrerie van het H. Hart en Oud-Strijder 1914 - 1918.*

Een ware volksvriend is van onze gemeente verdwenen...
Door de Goddelijke Voorzienigheid aan 't hoofd gesteld
om anderen te besturen, heeft hij zich daarom niet verhe-
ven boven zijn onderhorigen, maar in hun midden geleefd
zoals een gewoon medeburger, zorg dragende voor hun
belangen. Als burgemeester trachtte hij immers zijn volk
hertelijk ten dienste te staan; en eenieder groot en klein,
door zijne gediensdigheid aangenaam te wezen. Zijn goede
inborst verwierf hem talrijke vrienden, de edele gevoelens
van zijn hart, gepaard met een bevallige gemeenzaamheid
en een onvermoeibare offervaardigheid, deden hem de
algemene achting genieten. Hij vreesde de mensen te mishag-
en, tenzij God het hem oplegde; want Gods geboden heeft
hij altijd en stipt onderhouden. Ook het volk betreurt zijn
dood en zal zijn gedachtenis in zegening houden.

Zijn laatste levensdagen zetten een wonderschone kroon
op zijn aards bestaan. Nadat hij met de meeste vurigheid
de laatste Sacramenten had ontvangen, bedankte hij Gods-
priester, zag hem telkens met veel liefde terug en sprak
met gerust gemoed over zijn dood. Met helder verstand
tot enkele minuten voor zijn dood, is hij Gods eeuwigheid

ingegaan, met de zoete troost volledig zijn plicht te hebben
vervuld; en met het sterke betrouwen uit Gods handen het
loon te ontvangen van zijn werkzaam en verdienstelijk leven.

Het lijden dat hem maanden en maanden alle krachten
afperste, kon zijn geduld niet ondermijnen: geen klacht
kwam over zijn lippen. Gods Voorzienigheid schonk hem
immers een verkwikkende engel in de persoon van zijn
goede echtgenote, kinderen en schoonkinderen, om hem in
zijn pijnen te troosten en op te beuren.

Dierbare en trouwe echtgenote. God alleen weet wat gij
voor mij deedt. In u mocht ik dag en nacht het licht en de
gloed der echtelijke liefde ondervinden; God alleen kan u
daarvoor belonen.

Mijn dierbare kinderen en schoonkinderen, onvermoeid
hebt ge me verzorgd met liefde en met de meeste toewijding
en ge hebt vaders laatste levens- en lijdensdagen met mede-
lijdende liefde verzacht. Hebt onuitsprekelijken dank.
Bewaart in uw hart de gedachtenis van uw vader; bewan-
delt de weg op denwelke hij u is voorgegaan; eert uwe
goede moeder, omringt haar met alle liefde en zorgen.

Dierbare dorpsgenoten, ik dank u om het vertrouwen dat
gij altijd in mij steldet, vergeet niet mij 'n gebed te schenken.

De familiën **BOSSCHAERT,**
HAENTJENS,
RASSCHAERT,
DE SCHRIJVER,

danken u hartelijk voor de troostvolle blikken
van genegenheid en gebeden welke zij van
uwentwege mochten ontvangen bij het afster-
ven van hun teergeliefde echtgenoot, vader,
schoonvader, grootvader, broer, schoonbroer,
oom, grootoom en kozijn

Mijnheer Alfons BOSSCHAERT.

Werner Bracke, Uitbergen.

